

ХРИСТИЯНСКИЯТ ЖИВОТ, ЦЪРКОВНИЯТ ЖИВОТ, СВЪРШЕКЪТ НА ЕПОХАТА И ГОСПОДНОТО ПРИШЕСТВИЕ

(Събота – Вечерна сесия)

Шесто съобщение

**Навлизване в същността на реалността на Тялото Христово –
върхът в Божията икономика и най-висшето откровение на Библията**

Пасажи от Писанията: Еф. 1:17, 22-23; 3:3-5, 9;
1 Кор. 12:12, 24-27; 2 Кор. 11:28-29; Римл. 12:3-5

I. Реалността на Тялото Христово е върхът в Божията икономика и най-висшето откровение на Библията, което се разкрива чрез дух на мъдрост и откровение – Еф. 1:17, 22-23:

- А. Нуждаем се от откровение, за да познаем реалността на Тялото Христово и за да влезем в сферата и в същинското значение на реалността на Тялото Христово като Божието сърдечно желание и Божията крайна цел – стих. 5, 9-11, 22-23; Римл. 12:1-2.
- Б. Единствено Божието откровение е способно да ни въведе в сферата на реалността на Тялото Христово. Това е единственият начин, по който Тялото може да се превърне в наше преживяване – Деян. 9:1-5, 15; 26:18-19; Еф. 1:17-23; 3:3-5, 9; 1 Кор. 12:12.
- В. Ключът към виждането на небесното видение на Божията крайна цел е нашата готовност да платим цената за това – Мт. 5:3, 8; 6:22; Пс. 25:9, 14; Откр. 3:18.

II. Победителите, типизирани от Сион, представляват реалността на Тялото Христово и окончателното изграждане на Тялото в местните църкви за въвеждането на завършения свят град – Новият Ерусалим, Пресвятото място, като обиталище на Бога във вечността. В новото небе и новата земя целият Нов Ерусалим ще се превърне в Сион и всички вярващи ще бъдат победителите – 21:1-3, 7, 16, 22:

- А. Победителите, типизирани от Сион като реалността на Тялото Христово, са върхът, центърът, възвишаването, укрепяването, обогатяването, красотата и реалността на църквата – Пс. 48:2, 11-12; 50:2; 20; 53:6а.
- Б. Характерните черти, животът, благословието и установяването на Ерусалим (църквата) произлизат от Сион (победителите):
 1. В 3 Царе 8:1 виждаме, че старейшините се намираха в Ерусалим, а ковчегът на Завета се намираще в Сион.
 2. В Псалм 51:18 се казва, че Бог стори добро на Сион според благоволенията Си и съгради стените на Ерусалим.
 3. В Псалм 102:21 се казва, че името на Господа (Йехова) бе възвестено в Сион и хвалата Му – в Ерусалим.
 4. В Псалм 128:5 се казва, че Господ (Йехова) благославя от Сион, и че добруването се вижда в Ерусалим.
 5. В Псалм 135:21 се казва, че Господ (Йехова) е благословен в Сион и обитава в Ерусалим.
 6. В Исаия 41:27 се казва, че словото бе първо възвестено на Сион и след това бе благовестено на Ерусалим.
 7. В Йоил 3:17 се казва, че когато Бог обитава в Сион, Ерусалим ще бъде свят.
 8. Днес Бог търси сред победената църква онези сто четирийсет и четири хиляди, които ще застанат на хълма Сион – Откр. 14:1-5.

- В. Бог винаги използва малък брой вярващи, за да предаде течението на живота на църквата и да я съживи. Сред страданията, победителите застават на позицията на Христовата победа от името на църквата. Трябва да молим Бога да действа и да изработи в нас желанието да позволим да бъдем превзети, пленени и победени от Христос, така че Той да бъде Победител в нашето преживяване – Фил. 2:13; 2 Кор. 2:12-14.
- Г. Според типологията победителите, усъвършенстваните и узрели Богочовечи, са днешният Сион в днешния Ерусалим (църковния живот) – Евр. 12:22; Откр. 14:1-5:
1. В църковния живот трябва да има група от победители. Тези победители са днешният Сион.
 2. Без Сион (победителите), Ерусалим (църковният живот) не може бъде опазен и поддържан. Ако в дадена местна църква няма победители, тя прилича на Ерусалим без Сион. Такава църква прилича на спукана гума.
- Д. Господното възстановяване е предназначено за изграждането на Сион – победителите като реалността на Тялото Христово, което получава своята завършеност в Новия Ерусалим. В църковния живот трябва да се стремим да достигнем днешния Сион – Еф. 1:22-23; 4:16; 1 Кор. 1:2; 12:27; Откр. 14:1; 21:2; Пс. 84:5.
- Е. Реалността на Тялото Христово е корпоративният живот на усъвършенстваните Богочовечи, победителите, които като истински хора, не живеят чрез собствения си живот, а живеят чрез живота на преминалия през процес Бог, Чиито качества са изразени чрез техните човешки добродетели – Фил. 4:5-9:
1. Господ спешно се нуждае изразяването на победителите в местните църкви, които със своя Богочовешки живот представляват реалността на Тялото Христово. Господ Исус ще се завърне само ако на земята съществува едно солидно изражение на Тялото – Еф. 1:22-23; 4:16; 5:27, 30; Откр. 19:7.
 2. Господ се нуждае победителите да извършват Божията икономика, за да може Той да придобие Тялото Христово и да унищожи Своя враг. Без победителите, Тялото Христово не може да се изгради, а когато Тялото Христово не е изградено, Христос не може да се завърне за Своята невеста – Еф. 1:10; 3:10; Откр. 12:11; 19:7-9.

III. За да живеем заедно с другите части в реалността на Тялото Христово, всички ние се нуждаем от съзнанието за Тялото Христово – 1 Кор. 12:24-27; 2 Кор. 11:28-29:

- А. „Когато брат Ний поучаваше относно Тялото, той казваше, че във всички свои действия трябва винаги да се съобразяваме с чувството на църквите“ – *The Problems Causing the Turmoils in the Church Life*, стр. 28-29.
- Б. В Тялото не може да има никаква независимост или индивидуализъм, защото всички ние сме части, а частите не могат да живеят отделно от Тялото – 1 Кор. 12:27; Римл. 12:5; Еф. 5:30.
- В. Целият ни живот и всичко наше се намира в Тялото, чрез Тялото и е за Тялото. Днес Бог търси именно такива хора. Нека Господ ни избави от индивидуализъм.
- Г. Онези, които виждат, че са части на Тялото, ценят Тялото и почитат останалите части. В Христовото Тяло всички са просто части – нищо повече. Следователно никоя част не е способна да живее без другите части, нито може да ги презира – 1 Кор. 12:15, 21, 23-24; Римл. 12:3; Фил. 2:29; 1 Кор. 16:18; Съд. 9:9.
- Д. Всяка част си има функция. Всички функции са за Тялото. Функцията на всяка част е функция на цялото Тяло. Поради тази причина не бива да имитираме другите части, нито да алчнем спрямо тях (1 Кор. 12:15). Едновременно с това не бива да презираме останалите части и да си мислим, че сме по-добри и по-полезни от тях (21-ви стих). Всеки вярващ е част от Тялото Христово и е необходим.
- Е. От изброените от Павел имена в Колосяни 4:7-17, се вижда, че той имаше чувство, съзнание за Тялото като единия нов човек:

1. Всичките тези имена също така показват, че между църквите не бива да има никакви различия – това, което Павел написа до колосяните, беше предназначено и за лаодикийците, както и написаното до лаодикийците, което беше предназначено и за колосяните. Какво общение, какво единство, каква хармония и интимна връзка се вижда в това!
 2. Павел заръчва на Тихик да извести колосяните за всичко, свързано с него, защото той – Павел – имаше съзнанието за Тялото като единия нов човек.
- Ж. За растежа и развитието на Тялото е изключително важно всеки един от нас да знае собствената си мярка и да не я престъпва. Трябва да се учим да се сливаме с другите братя и сестри – 1 Кор. 12:15-18; 2 Кор. 10:13-14.
3. Всяка част трябва да знае собствената си способност и да не мисли за себе си повече, отколкото е нужно. Ако всички постъпват по този начин, в църквата няма да има нито зависти, нито амбиции, нито каквато и да била алчност за вършене на това, което вършат другите – Фил. 2:2-4; Римл. 12:1-5.

И. Където има откровение за Тялото, там и съзнание за Тялото, а където има съзнание за Тялото, индивидуалистичните мисли и действия са изключени:

1. Ако искаме да познаваме Тялото, тогава се нуждаем да бъдем избавени не само от греховния си и природен живот, но и от индивидуалистичния си живот.
2. Виждането на Христос води до избавление от греха. Виждането на Тялото води до избавление от индивидуализма. Ние можем да влезем в сферата на Тялото единствено чрез виждане.
3. Това, което ние не знаем, го знае някоя друга част на Тялото. Това, което ние не виждаме, бива видно от някоя друга част на Тялото. Това, което ние не можем да направим, се извършва от друга част на Тялото – 1 Кор. 12:17-22.
4. Ако ние отказваме помощта на другите части, ние отказваме помощта на Христос. Рано или късно всички индивидуалистични християни ще пресъхнат. Цялото Тяло се изгражда посредством взаимозависимостта между частите – 12-ти стих.
5. Мнозина от нас преживяват следното нещо: когато пресъхнем и не можем да продължим напред, ние се нуждаем другите братя и сестри да ходатайстват за нас, за да можем да продължим напред – Еф. 1:16; Кол. 1:9; Фил. 1:19; 1 Сол. 5:25; 2 Сол. 3:1; Кол. 4:3; Евр. 13:18.

IV. За реалността на Тялото Христово Бог е решил да смеси Тялото в едно (1 Кор. 12:24). Думата *смесил* означава „поправил“, „хармонизирал“, „регулирал“ и „слял“. Всичко това подразбира премахването на различията. Целта на смесването е да бъдем въведени в реалността на Тялото Христово:

- А. Трябва да се намираме в местните църкви. Това е процедурата за нашето въвеждане в реалността на Тялото Христово, което е крайната цел.
- Б. Върхът на Господното възстановяване, който е способен в действителност на практика да извърши Божията икономика, се състои в това Бог да произведе не просто множество местни църкви във физическата сфера, а едно органично Тяло като Свой организъм.
- В. Мисълта на Павел за църквата като хляб (10:17) не е негово собствено откритие. Тази мисъл е заета от старозаветния пример с хлебния принос (Лев. 2:4). Всички части на брашното за приноса се омесваха с дървено масло – това е смесването.
- Г. Почти никой не говори за смесването, защото това не само е нещо изключително възвишено и дълбоко, но е и нещо много тайнствено. Това не е нещо физическо. Значението на нашето смесване е реалността на Тялото Христово.
- Д. За да можем да се смесваме за реалността на Тялото Христово, ние трябва да преминем през кръста и да живеем чрез Духа, така че да раздаваме Христос на другите, с цел изграждането на Тялото Христово.

- Е. Смесването означава, че винаги трябва да спираме, за да общуваме с другите. Ако имаме съзнание за Тялото Христово и се намираме в Неговото смесване и реалност, ние няма да правим нищо, без да имаме общение със светиите, координиращи се с нас, защото общението ни регулира, общението ни поправя, то ни хармонизира и ни слива.
- Ж. Преди съработникът да предприеме каквото и да било, той трябва първо да има общение с другите съработници. Старейшината трябва да има общение с другите старейшини. В координирането си в църковния живот, в Господната работа, всички ние трябва да се учим да не вършим нищо без общение.
- З. Възможно е група отговорни братя да се събират често, без да се смесват. Да се смесваме, означава да докосваме другите и да бъдем докосвани от тях чрез преминаването през кръста, чрез вършенето на всичко посредством Духа с цел раздаването на Христос в полза на Неговото Тяло.
- И. Смесването не е някакво обществено мероприятие. Става дума за смесването на самия Христос, на Когото индивидуалните части, местните църкви, съработниците и старейшините се наслаждават, Когото те преживяват и в Когото те участват.
- Й. Смесването е Тялото, смесването е единството, смесването е единодушието.
- К. Смесването е предназначено за изграждането на вселенското Тяло Христово (Еф. 1:23) с цел завършването на Новия Ерусалим (Откр. 21:2) като крайна цел на Божията икономика съгласно Божието благоволение (Еф. 3:8-10; 1:9-10).